

"Doofden in jouw ogen"

doofden in jouw ogen

ik voelde nog

de warmte van je jas

die ik voorzichtig aan

de kapstok had gehangen

vleugjes jij

waren in de hal gebleven

als eilandjes leven van

jouw spirituele aanwezigheid

je dirigeerde

ongedwongen de

heerlijke sfeer die jou

vanzelfsprekend eigen was

je nam altijd

de grote wereld mee

zoals jij die kende en voelde

vol spirit en elan vitale

liet de tijd stoppen

en deed en passant

kleine wonderen terwijl

jij liefdevol naar ons keek

wij in stil verwachten

van vurige vlammen uit

roddels en nieuws die heel

langzaam doofden in jouw ogen

wil melker

13/01/2018

www.wilmelkerrafels.deds.nl

© januari 2018, wil melker, BasicPublishing.nl